

ARBEIDSRECHTBANK BRUGGE

- 7^e Kamer -

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 27 DECEMBER 2006.

Rep. nr:

De zaak A.R. nr. : 127618

G.V., wonende te (...)

- Eisende partij - : verschijnend in persoon en met raadsman Mr. V. VEREECKE, advocaat te Brugge.

tegen:

SOCIAAL HUIS - OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN OOSTENDE, met zetel te 8400 Oostende, Edith Cavellstraat 15

- Verwerende partij - : met raadsman Mr. Ph DOCKX, advocaat te Oostende.

PROCEDURE

De vordering werd regelmatig ingesteld bij verzoekschrift ontvangen ter griffie op 2 juni 2006, zoals blijkt uit het dossier van de rechtspleging.

De partijen zijn verschenen ter openbare terechtzitting van 13 december 2006 (art. 754 Ger.W.) en werden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen.

Het openbaar ministerie verleende (*schriftelijk*) advies ter genoemde terechtzitting.

De partijen zagen af van hun recht op repliek op het advies van het openbaar ministerie en van de toezending ervan conform artikel 767, §3 Gerechtelijk Wetboek.

De zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

De behandeling van het geschil verliep in toepassing van art. 2 e.v. Wet 15/6/1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal.

VOORWERP VAN DE VORDERING - MIDDELEN

Eiser bestrijdt verweerders beslissing van 4 mei 2006 waarin het equivalent leefloon geweigerd werd vanaf 10 april 2006 omdat hij niet over een verblijfstitel beschikt.

Volgens eiser is hij een erkende statenloze zodat hij niet kan verwijderd worden en evenmin gerepatrieerd kan worden: hij kan niet de nodige documenten verkrijgen om ofwel zijn Georgisch staatsburgerschap te verwerven ofwel naar dit herkomstland terug te reizen.

Eiser roept ook art. 31 Staatlozenverdrag in.

Bovendien heeft hij hier in België een dochtertje, waarvan het hoederecht weliswaar aan de echt-gescheiden moeder werd toegekend, doch waarover hij een omgangsrecht heeft dat niet zal kunnen uitgevoerd worden als hij uit België zou verwijderd worden, zodat ook art. 8 EVRM zijn onverwijderbaarheid impliceert.

Eiser heeft tenslotte nog een ernstig gezondheidsprobleem, waarover zijn behandelende geneesheer bevestigt dat hij niet adequaat in Georgië kan verzorgd worden.

Tenslotte suggereert eiser nog een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof m.b.t. de administratieve of familiale onmogelijkheid om het grondgebied te verlaten.

Verweerder gedraagt zich naar de wijsheid.

GRONDEN VAN HET VONNIS

De rechtbank nam kennis van het gerechtsdossier, het administratief dossier en de overtuigingsstukken.

1.

Eiser is afkomstig uit Georgië, en kwam na een verblijf in Rusland naar België om er erkenning als vluchteling te vragen. Vruuchteloos, want op 31 januari 2001 velde de Raad van State een definitief negatief arrest.

Eiser diende met succes een aanvraag in tot erkenning als statenloze : bij vonnis van 14 maart 2006 zegde de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge voor recht dat eiser "erkend wordt als staatloze in de zin van art. 1 van het Verdrag van New York dd 28.9.1954". Hij bezit noch de nationaliteit van Georgië noch deze van Rusland en kan deze ook niet verkrijgen. Tegen dit vonnis werd echter hoger beroep aangetekend door de heer Procureur des Konings, zodat het geen kracht van gewijsde heeft en op heden in rechte niet vaststaat dat eiser staatloze is.

Edoch, niet zozeer de vraag naar eisers eventuele staatloosheid, maar de vraag naar diens onmogelijkheid om terug te keren naar het land van herkomst of oorsprong, is thans aan de orde. Eiser is immers uitgeprocedeerd en beschikt over geen geldige verblijfstitel : zelfs een statuut als staatloze scheidt nog niet ipso facto een 'rechtmatig verblijf' dat uitzicht geeft op sociale rechten (art. 6, 23 en 24 Verdrag van New-York)

2.

Wie om redenen onafhankelijk van zijn wil belet wordt om naar zijn herkomstland terug te keren heeft nog aanspraak op maatschappelijke dienstverlening tot hij in staat is het grondgebied effectief te verlaten (Cass. 18.12.2000, Soc. Kron. 2001, 184 + noot, J.T.T. 2001, 92 + concl. adv.gen. Leclercq die verwijst naar het algemeen rechtsbeginsel dat de wettelijke termijnen - in casu : om het grondgebied te verlaten - verlengd worden voor de duur van de absolute onmogelijkheid om te handelen). In dezelfde logica heeft het Arbitragehof het oude art. 57 §2 OCMW-wet niet van toepassing verklaard (althans ongrondwettelijk in zoverre het van toepassing is) op dergelijke vreemdelingen wanneer zij, om medische redenen, in de absolute onmogelijkheid zijn om aan dat bevel gevolg te geven (Arbitragehof 30.06.1999, B.S. 24.11.99). Ook de ministeriële

omzendbrief van 26 april 2005 aanvaardt dat de betrokkene aanspraak heeft op maatschappelijke dienstverlening indien hij overmacht bewijst, bv. doordat zijn nationaliteit niet kan bepaald worden. De absolute onmogelijkheid hoeft immers niet per se van medische aard te zijn (Arbh. Gent 11.06.2001, A.R. 490/00).

Eiser leverde de nodige inspanningen om zijn Georgisch staatsburgerschap te verkrijgen of minstens een terugkeer naar Georgië. Van de Georgische ambassade evenwel ontving hij niets dan negatieve antwoorden, en - zoals in het erkenningsvonnis uiteengezet - van een Russische nationaliteit is al helemaal geen sprake meer.

Zolang eisers nationaliteit niet bekend is zijn alle repatriëringspogingen naar welk land dan ook gedoemd om te mislukken, zodat eiser in de administratief-technische onmogelijkheid verkeert om het bevel om het grondgebied te verlaten uit te voeren. Dit brengt mee dat hij zolang niet verwijderbaar is en aanspraak heeft op maatschappelijke dienstverlening (Arbrb. Brugge 7° 22.06.05 V / OCMW Oostende)

3.
Eisers verwijzing naar het barema bestaansminimum is kennelijk een materiële vergissing; de rechtbank interpreteert dit als barema leefloon.

OM DEZE REDENEN

De Arbeidsrechtbank;

Gelet op het advies van de heer [REDACTED], substituut-arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank van Gent, aan wie bij beschikking van de Procureur-generaal d.d. 24 januari 2005 opdracht werd gegeven om zijn ambt m.i.v. 01 februari 2005 tijdelijk en gedeeltelijk waar te nemen bij het Arbeidsauditoraat van Brugge;

Wijzende op tegenspraak en na beraadslaging;

Ontvangt de vordering, en verklaart ze gegrond in volgende mate;

Vernietigt de bestreden beslissing en zegt voor recht dat verweerder jegens eiser gehouden is tot de maatschappelijke dienstverlening in de vorm van financiële steun ten bedrage van het leefloon voor een alleenstaande vanaf 10 april 2006;

Vereffent de kosten aan de zijde van eiser op 109,32 euro rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van verweerder niet bij gebrek aan opgave;

Veroordeelt verweerder tot de betaling van de kosten conform artikel 1017, lid 2 Gerechtelijk Wetboek;

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling noch kantonement;

Aldus gewezen en uitgesproken door de **ARBEIDSRECHTBANK TE BRUGGE, 7° kamer**, in openbare terechtzitting in het gerechtshuis te BRUGGE, op **WOENSDAG ZEVENENTWINTIG DECEMBER TWEEDEUZEND EN ZES**.

A.R. nr.: 127618

4^e blad

Waren aanwezig :

Willy DUPONT,
Fernand LOUWAGIE,
Dominick PUYPE,
Yvan WYNS,

Rechter bij de Arbeidsrechtbank,
Rechter in sociale zaken - werkgever,
Rechter in sociale zaken - werknemer / arbeider,
Griffier,

Y. WYNS - D. PUYPE - F. LOUWAGIE - W. DUPONT